

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Delegaciji.

V Budimpešti, 19. oktobra.

V debati o vnanji politiki naše monarhije, oglasila sta se tudi slovenska delegata Spinčič in dr. Gregorčič ter izjavila o njej, zlasti pa o trojni zvezi, svoje mnenje.

Izjava Spinčičeva slóve:

Visoka delegacija! Izprosil sem si besedo, da podam povse kratko in preprosto izjavo, iz katere bode tolmačiti ne gledé na izvrstno argumentacijo velečenjenega gospoda tovariša Eima moje glasovanje o tem predmetu. Moje glasovanje je v ozki zvezi z našo notranjo uredbo in upravo. Hrvati in Slovenci, kateri so me volili, nimajo v mnogih deželah in krajih potrebnih šol, niti ljudskih ne, ampak so prisiljeni obiskovati nemške in italijanske šole. Njihov jezik rabi se v uradih le malo ali pa nič; mesto njega rabi se nemški ali italijanski, poslednji v Primorju, zlasti v moji ožji domovini v Istri v toliki meri, da se sklicujejo Italijani na njegovo rabo pri c. kr. oblastvih, kadar hočejo dokazati italijanstvo teh pokrajin. Njihova duševna in materijalna kultura se zanemarija. Drže jih razdeljene in razcepljene in v raznih delih ovirajo jih z raznimi sredstvi, da ne pridejo do njihovih prav; deloma jih nemčijo, deloma jih italijančijo, malo po malo pa jih uničujejo. S tem se pa izdatno podpirajo oni, ki hočejo Germanijo do Adrije, deloma oni, ki prisvajajo Primorje in del Kranjske Italiji. Ker se deluje na ta način proti sami eksistenci Hrvatov in Slovencev; ker bi mogli biti vsled tega prej ali slej oškodovani interesi prejasne dinastije in naše monarhije; ker vnanja politika upliva na notranjo politiko protivno Hrvatom in Slovincem in jo v tem zmislu pospešuje, zato po svojem prepričanju ne morem te politike odobriti; glasoval bom torej proti njej.

Izjava dra. Gregorčiča slóve:

Visoka delegacija! Ker se je že od mnogo strani tega visokega zbora govorilo o zunanji politiki avstro-ogerske monarhije, naj bo tudi meni dovoljeno, da izpregovorim nekoliko besedij v tej zadevi. Nimam sicer formalnega pooblastila, da bi govoril v imenu vseh Slovencev, vendar menim, da

to, kar nameravam reči, se ujema s čuti velike večine slovenskega naroda in njegovih zastopnikov. Najvišji nagovor pri sprejemu delegacij in poročilo gospoda ministra vnanjih zadev v proračunskem odseku sta zaznamovala kot cilj naši vnanji politiki ohranjenje in vtrjenje miru. V vseh časih smatral se je mir kot veliko dobro narodom. Dandanes, ko je treba družiti vse moči v prosep gmotne blaginje, kateri pretijo nevarnosti od vseh strani, je pa ohranjenje miru prava potreba. Zato odobrujem težnjo naše vnanje politike, ki se trudi, ohraniti narodom to dragoceno dobro, ter izražam željo, naj bi se gospodu ministru vnanjih zadev posrečilo, stalno ohraniti in utrditi mir z vsemi sosednjimi državami. Ali, da je mogoče uživati dobrote miru, ne zadostujejo pobožne želje; treba je v ta namen tudi kaj storiti. Zgodovina, tisočletna skušnja nas uči, kaj je v ta namen potrebno. Kdor si hoče mir zagotoviti, mora biti pripravljen na boj. Si vis pacem, para bellum. To je stara resnica, ki velja še dandanes. Bojna priprava zahteva posebno tri reči; dobro izvežbano vojsko, polne blagajnice ter krepke in zanesljive zaveznike. Kar zadeva naše zaveznike, moram reči, da se zdi pri prostemu človeku čudno, kako je mogoče, da smo se zvezali z državami, ki so nam v raznih časih napovedale boj in nam škodovali, mej tem ko nimamo takih zvez z državami, ki so nam v težki notranji sili radostno prihiteli na pomoč. Vender nočem s temi besedami naši zunanji vladi ne očitati, ne svetov dajati. Popolnoma sem prepričan, da pri njenih odnošajih do zunanjih držav jo vodi najiskrenejše prizadevanje, čuvati in braniti koristi avstro-ogerske monarhije. Zato sprejemam obstoječo trozvezo in nimam proti njej ugovorov, v kolikor je namenjena, braniti mir in koristiti državi v slučaju vojske. Ali neke reči ne morem zamolčati pri tej priliki. Tudi med Slovenci se oglašajo proti trozvezi pomisleki, ki izvirajo iz prepričanja, da trozveza vpliva na notranjo politiko v škodo narodne ravnopravnosti slovenskega naroda. Toda ker ni tukaj navzoč voditelj naše notranje politike, nočem obširneje razpravljati tega predmeta.

Glede teh dveh izjav pridružujemo si, precizovati svoje stališče.

Delegat dr. Masařyk govoril je v dveh sejah o razmerah v Bosni in Hercegovini ter je pojasnil korenito. Uvodom zavrnil je prizadevanje nekih politikov, napraviti iz delegacije parlamentarno borzo in potem poudarjal, da si v okupiranih deželah nasprotujeta iztok in zapad, vrh tega pa sta tam dve veri in vsa ta nasprotstva, stara tisočletja, hoče Avstrija združiti. Govornik kritikuje potem v vseh podrobnostih proračun, kateri se mu vidi nalašč jako neokretno sestavljen; ves proračun je samo jeden velik dispozijski zaklad. Ker je minister zanj odgovoren, smeti je zahtevati, da bodi sestavljen pravilno. Okupacija je glasom neke note Andrassyjeve imela namen, urediti socialne razmere v teh deželah in je sploh povzdigniti. To reorganizacijo vršiti je kolikor moči previdno. Pri izbiranju uradnikov mora biti vlada oprezna. V Bosni pa ni nihče zadovoljen, vsaj ne tako, kakor bi bilo pričakovati od prebivalstva dežele, rešene turškega jarma. Stori se je marsikaj koristnega; zlasti javne zgradbe so izborne, primerne velikim svotam, ki so se potrosile. S temi naredbami je vse prebivalstvo zadovoljno, drugače pa ni zadovoljno. Da so hoteli nekateri Črnogorci naseliti se v Bosni, to vender še ni dokaz, da so Bošnjaki zadovoljni. Saj so se tudi prebivalci Gališke selili na Rusko. Tudi Bošnjaki se pogostoma selijo. Tožbe, da je uprava slaba, so kaj rezke. Pripoznati je sicer, da je varnost velika, da so sanitarne naredbe izborne, a ljudje navzlic temu niso zadovoljni. Uzrok so agrarne razmere. Določitev desetine se je premenila. Prej se je dajala desetina od žita, kadar se je zmlatilo, sedaj pa se določa, predno je žetev končana, cenilec pa se rad zmoti na škodo kmeta, ker dobiva procenete. Desetina je sedaj za tretjino večja, kakor je bila prej, vrh tega pa se iztirjajavo davki jako neusmiljeno in brezobzirno, tlake je pa tudi dokaj več, kakor v prejšnjih časih. Pravi se sicer, da se je že do 11.000 kmetov odkupilo, a nihče ne vé povedati, če so odkupnino tudi plačali in kje ter kdaj se je to zgodilo. Jako koristno bi bilo, ko bi odkup zemljišč zasnovala vlada v velikem stilu in ga izdatno podpirala. Sploh pa je treba skrbeti za kmetijstvo, ker z obrtnimi podjetji sedaj še ni dosti doseči. Šole v deželi so večinoma dobre, a šolska

LISTEK.

Rendez-vous.

Izvirna humoreska. Spisal R. M.

I.

Gospod Ciprijan Fistl je bil evfemist. —

Na njegovi posetnici si čital:

Adolf Ciprijan Fistl,
slikar.

Hernals.

Njegovi prijatelji in znanci in sploh ljudje, ki so imeli čast poznati ga, nazivali so ga s strožimi pojmi: gospoda barvarja, gospoda preprogarja ali jednako. Toda Ciprijanov duh je hrepenel po višjem! Kdo bi mu štel to v zlo? Preverjen je bil v duu svoje duše, da je poklican za kaj večjega, kakor je takó kak navaden tapétar. On ni samo prevlakal sten s tapetami in preprogami, temveč umel je izdelavati dovršeno tehniški tudi izveške in napise za tvrde. Njegovi Turki za tabačne trafike in pisane

kravice za mlekarije so si bile sicer nekam hudó podobne, za to pa tudi jednako umetniški izvršene. Po vsem Hernalsu, kaj pravim, tudi čez mejo te njegove ožje domovine, vzlasti po Josefstadtu in Alsergrundu stala je njegova genijalna roka. Delal je hitro in ceneno ter tako ostal vedno na površji svojega časa. Ciprijan je bil pa tudi mož, ki je kaj resno shvatal svoj vzvišeni poklic, vzvišen tembolj, ker so proizvođa spretnega njegovega kista viseli zvečine visoko nad vratmi, da, nekateri celo v prvem nadstropji.

Bil je mož majhne postave. Da bi torej povzdignil veljavo svoje osebe, nosil je visok cilindar, široke hlače pa zato, ker so težile njegove noge pretirano na to, da bi posnemale po vnanje obliko najokroglejše črke alfabeta. Obraz je kazal dobrodušnega, odkritega človeka. Ako še pristavim, da je izgovarjal črko r jako mehko, in da ga je obično obdajala nedoločna atmosfera, zmešana iz vonjav tobakovega dima in oljnatih barv, mislim, da sem Ciprijana zadostno očrtal.

Fistl pa ni bil jedini umetnik v hiši. Vrata na levo od njegovega spalnega kabineta klobučarila je gospodičina Marta Grafer. Kaj more biti torej naravneje, nego to, da sta izpoznala Marta in Ciprijan nenavadne talente drug drugega, kaj naravneje, da

sta se našla plemenita dubova ter zjednila se v skupno delovanje? On je lepótil vsemu svetu v obče stanovanja, pohištvo in kazala, ona pa kitila specijelno damam mične klobučke. Še nekaj! Ako so jih spajale skraja le umetniške težnje, vezala jih je poslej ljubezen. Čez pol leta sta nameravala stopiti v zakon.

Kakor običajno, takó je bil tudi nocój gospod Ciprijan pri svoji izvoljenki v posetu. Dasi ni imel iz svoje sobice pet korakov daleč do Martinega ateljeja, vender ni pozabil nikdar svojega slikarskega dostojanstva in prikazal se vselej v cilindru, fraku in rokavicah. Noblesse oblige.

Sedela sta na sofi v nežnem tôte-à-tôtu in srčkala se, kakor je to že navada zaljubljenca. Marta Grafer, dolga, suha devica, je bila že nad trideset let stara, ergo „v letih nerodnih“. Imela je vodenomodre, debele oči in nos, ki je silil prenapeto ošaben v daljni svet. Ker je bila Marta jako kratkovidna, rabil ji je nos časih kot kompas. Kadar so namreč iskale njene bohotne, razpokane ustne po obrazi Ciprijanovem pripravnega kraja, priveslale so s to sévernico vselej srečno do žimastih brk ljubčkovih po dolg iskren poljub.

Danes pa Marta ni bila nič kaj dobre volje.

politika slaba. Vlada se boji domače inteligencije in brani abiturijentom Sarajevske gimnazije, nadaljevati študije v Pragi ali v Zagrebu. Sodstvo je dobro, a ker je justica podrejena politični upravi, deluje le jako počasno. Politična uprava je pa takšna, da je največja ovira konsolidaciji. Vlada bi imela ublažiti verska in narodna nasprotstva, ona jih pa le še povečuje. Divide et impera, atomiziranje, to je nje svrha. V deželi ugnezdil se je policijski sistem, ki je mrzek slehernemu prebivalcu. Kdor toži, da je desetina nepravilno določena, temu se naloži globa ali pa ga odtirajo v zapor. Nekdo razglasil je bil v „Narodnih Listih“ nekoliko takih slučajev in imenoma navel tiste, ki so se mu pritožili. Vsi ti pritožitelji obsojeni so bili v čutne globe. To je tisti policijski duh, ki za vsako pravdo proti erarju vidi revolucijo. Prebivalstvo je siromakšno, vendar se kaznuje z globa za vsako malenkost, časih pa se ravna z dotičniki upravn nečloveško. Govornik dokazuje, da zlorablja vlada svojo naredbo zoper pijančevanje. Žganje moči je točiti in kupovati v večji množini le tistim, ki imajo licencijo. Srb skoro ne dobi licencije, Mohamedanec pa tudi po dve. Dobro jo vladi udani ljudje. Posebno nadležna je naredba o potnih izkazih. Kdor se ne vidi uradnikom, da je zanesljiv, ta ne dobi potnega lista. Vohunstvo je del uprave, samovoljnost policije pa je velika. Želeti bi bilo, da imajo uradniki vsaj čiste roke, a doslej tega ni moči trditi, ker so se vedno nastavljali „zanesljivi“ ljudje. Prikrivanje je povsem navadna stvar. To se je zlasti pokazalo tedaj, ko se je mudil pokojni prestolonaslednik Rudolf v Bosni. Prepovedalo se je, izročiti mu kako prošnjo, po njegovem odhodu pa so kmete kar trumoma zapirali. Pogostoma si izbere vlada za zaupne možé take ljudi, ki so na slabem glasu v vsi deželi. Vlada se Turkov boji, Srbe zlorablja, Hrvat pa zmatra za njej udane. Turkom se laska, Srbe preganja in le katoliki pridejo do svojih pravic, ker je večina uradnikov katoliške vere. Turki so pod novo vlado sicer na boljem, nego so bili prej, udani pa vladi niso. Izseljevanje Turkov se ovira, kolikor več mogoče, izseljevanje Srbov se pa še podpira. Vera je v Bosni toliko večje važnosti, ker je v zvezi z narodnostnim vprašanjem. Vlada bi Srbe in Hrvate najraje iz dežele iztirala; zato si je izmislila ime bosanski jezik, kar more k večjemu ugajati Mohamedancem. Ta dvojezičnost vladajočega sistema je nemoralna. Celo mohamedanski mladeniči, če študirajo na Dunaji ali v Gradci, se zavedajo svoje narodnosti in so odločni Starčevićjanci. Zatiranje narodnostnega čustva je dokaz, da se v okupiranih deželah tira madjarska politika. Iz tega je tudi razvidno, zakaj se tako podpira izvoz iz Ogrske, zakaj je narejena železniška zveza z Ogrsko, dočim Dalmacija še vedno nima železniške zveze z Avstrijo. Uprava Bosne bodi avtonomna, kakor se je obljubilo. Saj ni treba evropskega parlamenta, kakor ga — žal! — imamo mi; dobro bi bilo, če bi se to zgodilo, kar je za Srbijo priporočal o svojem času pisatelj Kallay. Priznavam, da treba v Bosni močne roke, nikakor pa ni opravičena policijska samovoljnost, tolja bi bila stroga vojaška uprava. Z malenkost-

nimi sredstvi se ne dá vladati. Plače nižjih uradnikov je zboljšati, da ne bodo ljudstva izsesavali. Politična uprava posnemaj vojaško upravo. Govornik se čudi, da se je še toliko govorilo o patriotizmu; kdor je pravi patrijot, temu ni treba, da to še pripoveduje. Zato tudi ministrov pouk o patriotizmu ni bil umesten. Naša stranka tira politiko, katera ne da nikomur pravice, poučevati jo o patriotizmu, niti neposredno, niti potem insinuvacij. Evropa bo temu zboru več verjela, če vidi, da ničesar ne prikrivamo. Želeti je le, da bi si pridobili tudi zupanje prebivalstva Bosne in Hercegovine.

Delegat dr. Bärnreither govori o agrarnih razmerah, o zemljiški knjigi, o šolah in železnicah ter konstatuje, da je večina poslancev in prebivalstva zadovoljna z upravo Bosne in Hercegovine, ker se je dežela res izdatno povzdignila tako, da more Avstrija reči, da zadostuje popolnoma civilizatorni svoji nalogi.

Delegat Spinčić obsoja postopanje bosanske uprave, navajajoč vzglede, kako se ljudje neopravičeno zapirajo in kako krivično se razdeljujejo stipendije. Desetina se določuje skrajno nepravilno, ker ljudstvo ne daje samo desetine, ampak petino vseh pridelkov. To in druga bremena so glavni uzroki, da se kmetje ne morejo odkupiti. Govornik obžaluje, da v Bosni ni moči nikomur pritožiti se, ker skrbi uprava, da takšne pritožbe ne pridejo nikdar tistemu v roke, kateremu so namenjene. Kadar potuje minister po deželi, ni nikomur mogoče priti do njega. Zelo čudno je tudi to, da vlada nikakor ne mara Hrvatov zaupati, čeprav je bil vodja vojske, katera je zasedla deželi, Hrvat, in čeprav je samo na podlogi hrvatskega državnega prava moči okupacijo premeniti v aneksijo, ker sta začeti od druge polovice najstarejšega stoletja bili Bosna in Hercegovina vedno del Hrvatske. Govornik zagovarja potem aneksijo, dokazujoč, da ji druge države s pravnega stališča ne morejo ničesar ugovarjati. Z aneksijo zmanjšali bi se tudi upravni troški, ker bi bilo lahko zmanjšati število vojaštva, kar bi gotovo povzdignilo blagostanje prebivalstva.

Po kratkem odgovoru del. Masařyka na opombe del. dra. Bärnreitherja, povzame besedo upravitelj Bosne Kallay.

Drž. finančni minister Kallay pravi, da napredek v nekaterih strokah uprave, katerega je priznal Masařyk, je dokaz resnega delovanja uprave, a kako sta deželi napredovali, razvideti je šele, če se domislamo, kakšne so bile razmere za časa turške uprave. Minister je tudi zato, da se odkupi zemljišče, a ne hipoma, ker begi in age nimajo nič sveta, vse je v rokah kmetov, ko bi jih pa z denarjem odškodili, bilo bi to na kvar njih ugledu. Ker so v deželi važen faktor, želi si jih vlada ohraniti. Tudi kmetom bi ne bilo v korist, če bi kar čez noč postali svobodni, ker se jim sedaj bolje godi. Pobiranje desetine je bilo prej dano v zakup, zdaj pa vrše to oblastva z ozirom na tržne cene. Očitano, da ima vlada tendenco „Divide et impera“ je nepravilno, ker hoče drage volje združiti vse elemente, ki niso naravnost sovražni vladi. Preiskava je pokazala, da pritožbe Masařykov, znane že iz „Narodnih Listov“, niso osnovane. Take reči

se primerjajo v najbolje upravljenih deželah. Minister pazi, da se vse naredbe vestno izvršujejo. Ime „Bošnjak“ in „bosanski“ jezik se vidi ministru primeren, ker ne pozna srbohrvatskega naroda. Kontrast mej zapadom in iztokom je res, a državni upravi je naloga, da ga ublaži in obudi in ohrani v prebivalstvu čut skupnosti in voljo za napredek v korist Bosne in Hercegovine in vse monarhije.

Poročevalec Suess povdarja, da so se razmere v okupiranih deželah izdatno zboljšale, proti Spinčiću pa omeni, da tu ne gre za državnopravne razmere v preteklih stoletjih, ampak za državnopravno razmerje, določeno po Berolinski pogodbi. Kallayeva uprava je izvrstna in delegacija more pred vsem svetom konstatirati, da se je misija Avstro-Ogerske popolnoma posrečila.

Zbornica vzprejela je na to okupacijski kredit in brez debate tudi proračun skupnega finančnega ministerstva.

Pri proračunu vojne mornarice pritožil se je delegat Spinčić, da se v vseh pomorskih učilnicah in tudi v službi preterirajo Hrvati, protežirajo pa Italijani, radi katere trditve se uname kratka polemika mej Spinčićem in Tržaškim delegatom Luzzattom.

Admiral Sterneck zagovarja nepristranost uprave, na kar se vzprejme tudi ta točka.

Prihodnja in zadnja seja avstrijske delegacije bo due 27. oktobra.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. oktobra

Češi in Francozi.

Razni listi javljajo, da so nekateri člani francoske zbornice poslali poslancu Eimu zahvalno pismo, v katerem mu izrekajo svoje priznanje za izvrstni govor o vnanji politiki ter ga zagotavljajo, da bode to naredilo na ves francoski narod najbolji utis in razširilo, uglobo in utrdilo simpatije francoskega naroda za Čehe in zvezo mej njima. — Nemški listi spremljajo to poročilo z nekaterimi pikrimi opazkami, ki pa nikogar ne motijo, najmanj pa Čehe.

Razpust Liberškega obč. sveta.

Mesto Liberce je pravo prusjaško gnezdo in ondotni germani odlikujejo se po toliki predrznosti, da se temu ni prečuditi. Nemški cesar in Bismarck se proslavljata ondu na način, ki je skoro veleizdajsk. Središče tej pangermanski agitaciji pa je bil obč. svet, ki je kljuboval vladi in njenim naredbam, bil pravici v obraz in kjer so se govorili reči, radi katerih bi drugod vse obč. svetnike deli pod ključ. Vlada je to počenjanje dolgo časa gledala in ni je motilo krivično in samovoljno postopanje Liberških Nemcev, niti očitno preziranje cesarjeve volje gledé odprave pruskih šliemov Liberških redarjev. Zadnji čas pa so začeli Liberški germani nasprotovati tudi levičarskim generalom in se lotili boja zoper liberalce, češ, da ne zastopajo interesov nemških Čehov tako, kakor bi bilo treba. Ta boj naraščal je vse bolj in bolj in ker bi mogel postati nevaren levičarski stranki, je umevno, zakaj so oprode grofa Taaffeja, gospodje Plener, Chlumecky, Schmeikal in drugi napejali vse sile, da bi izvili nacionalcem iz rok krmilo Liberško. Sedaj je vlada razpustila obč. svet; pravega uzroka prav sedaj ni imela, kar so se pred meseci godile v Libercah že

vse gorje zapuščene device. — Kako je bilo prej vendar lepó na svetu, ko sta si bila še prijazna! Oh, Ciprijan res ni bil, da bi človek dejal, najlepši mož, vendar — mož je bil. In pa vsekdar takó prijazen in dober, sploh „chevalier sans peur et sans reproche!“ Le danes, teh par trenutkov! Bog vé, kdaj zopet pride! „Zverine“ ne bo tako zlepa pozabil!

Nesrečno gledišče, nesrečni statist, nesrečna ura!
II.

Dan pozneje. V javnem vrtu polno ljudij. Vojaška godba. Med izprehajalci stopa tudi naša znanka, Marta s prijateljico Krescencijo. Oh, v lepših časih jo je spremljal vse kdo drug. Marta malo poslušala zgovorne prijateljice, zvedavo upira oči v množico. Glej!

Tam-le se ziblje počasi v stranskem drevoredu Ciprijan, in — o strahota — on vodi damo! Dama! Kolikor kaže Marti ščipalnik: mlado, sveže žensko bitje! On se ji šali in sladko smeji!

Marti ta pogled sapo zapira. Kakor ranjena srna pogleda proti nebu in — solza največjega kalibra porosi mimo naočal drobni mrzli pesek. Proč, proč od tod!

Solzna se napoti s presenečeno prijateljico domov.
(Konec prih.)

Vprvič, kar ga je poznala, protivil se ji je Fisl.
— Ne grem, ne grem, za nič ne grem! je pogrkoval odločno.

— Samó nocoj, ljubi Ciprijanček, samo nocoj pojdi! Še je časa dovolj!

— Ne grem, pa ne grem! Kakor te imam rad, ne grem, ne — ne!

— Zakaj vendar ne? Takó rada bi šla danes v narodno gledališče, ah, danes bi se dalo takó prijetno jokati; žaloigro bodo igrali. Pojdi vendar, ljubi moj!

— Ne bo me tja, ne! In zakaj ne, prašáš? Prav zato in radi ničesar drugega ne, ker sodeluje danes statist Šani. Poznaš ga. Ohól človek je in ponosen na svojo postavno rast in pa razžalil me je, do smrti razžalil. Dejal je namreč, da sem na najgrji način kruljav in da racám. Jaz, da racám! Pomisli! To je izjavil v naši gostilni in vsi so se mi posmehovali, meni, ki tapetujem sobe in salone grofom in baronom. Ha! Od onega trenutka ne pregovorim več z njim, in tudi tebi odločno prepovedujem, da mi ne zineš več prijazne besedice z njim. Tako je! Naj le moli svojih pet minut tisto sulico vkvišku, jaz ga ne razveselim, da bi ga šel gledat!

— Ali Ciprijan, saj te ne bo videl. — Pojdeš? Pojdi no!

— Ne!

— Oh, ti me ne ljubiš več takó, kakor nekda!

— Beži, beži, to je stara pesem.

— Vidiš, Ciprijan, tovarišicam sem obljubila, da prideva.

— To je neprevidnost!

— In vstopnice sem kupila za naju obadva...

— To je razsipnost, potrata, zapravljivost!...

— Gospod!

— Gospodičina!

— Oh, Ciprijan, ti me mučiš! Ti si prava zverina!

— Oho! Zverina smo? To je veliko vprašanje, kdo je večja zverina, ti ali jaz! Sicer pa, moj poklon, kadar se spametuješ, pridem zopet...

— Prosim, prosim, gospod Fisl, ne bo sile!...

Po teh nečuvjenih verbalnih injurijah okrenil se je gospod tapetar Fisl z vso mogočo energijo ter odhajal s svojimi najtršimi koraki, ne da bi žugnil besedice.

Nemo je zrla Marta za njim. Rada bi ga poklicala nazaj, prosila ga, naj ji oprostí, — in vse bi bilo zopet dobro! Ali — prepozno.

V tem neprijetnem položaji skušala se je tolažiti po principih, ki so bili znani že faraonskim damam: vzela je svoj robec in rahlo solzila vánj

vse druge reči, ne da bi bila vlada posegla vmes. Zato pa sodijo poučeni krogi, da se je razpusil občinski svet Liberski z vednostjo, če ne na željo levčarskega kluba. Vzlic temu je zelo dvomljivo, da bi pri volitvah zmagali liberalci; prebivalstvo je že preveč okuženo prusjstva.

Ogerska delegacija.

Pri razpravi o proračunu ministerstva vnanjih reči povdarjal je poročevalec Falk, da Ogerska spoznava važnost trojne zveze in se je oklepa tem bolj, ker so se protivniki oglasili tudi v monarhiji. Prizadevanje z narodnega stališča uplivati na vnanjo politiko je tako neznatno, da se odboru ni videlo potrebno, ozirati se nanj uradoma. Ogerska se drži trojne zveze, želi, da ostane v veljavi in se utrdi kolikor bolj mogoče, ter je ne mara nadomestiti z drugo. Opozicionalec Ugron je izjavil, da trojna zveza nima na Ogerskem nijednega nasprotnika in isto tako izrekel se je erdeljski sas Finger. Proračun se je na to odobril. — Navzlic tem svečanostnim izjavam vé vés svet, da ogerski Slovani, Rumuni in Hrvati ne marajo trojne zveze, tudi če nimajo prilike izjaviti to na pravem kraju.

Vnanje države.

Shod srbskih naprednjakov.

Naprednjaki iz Šabca in okolice sklicali so na dan 17. t. m. shod svoje stranke, na kateri so prišli razen mnogih somišljenikov tudi Milutin Garašanin in nekateri bivši ministri ter mnogi Beligradski meščani. Garašanin določil je v svojem govoru stališče, katero mora napredna stranka zavzeti v volilskem boju in je z rezkimi besedami obsojal počenjanje bivše radikalne vlade, nadejal se, da prej ali slej bodo gotovo zmagala napredna načela in napredna stranka. Zborovalci izrazili so kralju svojo udanost in priredili Garašaninu veliko ovacijo, katere so se udeležili mnogi meščani, ki sicer ne pripadajo napredni stranki.

Grška in Rumunska.

Diplomatično občevanje mej tema dvema državama je sicer popolnoma ustavljeno, a do vojske vender ne bo prišlo. Rumunska naprosila je italijansko vlado, naj prevzame varstvo njenih, na Grškem bivajočih prebivalcev in kralj Umberto ustregel je tej prošnji. Grška vlada razpošlje te dni posebno okrožnico, v kateri bo ves razpor radi dedščine Zappe pojasnila in dokazala, kako nevarno je ravno to vprašanje, če je bode soditi nezanesljivim rumunskim sodiščem. To okrožnico predložili bodo grški zastopniki velesilam in morda prosili intervencije. Rumunska sodišča se bavijo s stvarjo tako, kakor da se mej Rumunsko in Grško ni nič primerilo.

Domače stvari.

— (Sijajno bakljado in serenado) deželnemu predsedniku gosp. baronu Winklerju v slovo prirede jutri zvečer ob polu 9. uri narodna pevska društva Ljubljanska, „Sokol“, klub slov. biciklistov, meščani Ljubljanski in veteranski kor. Zbirališče je ob 8. uri v mestni hiši, od koder odrine sprevoz točno ob naznanjeni uri po Glavnem in Starem trgu preko Št. Jakobskega mosta po Bregu na Turjaški trg. Tam zapoje združena društva „Glasbena Matica“, „Ljubljana“ in „Slavec“ pod vodstvom g. Hubada z bore „Avstrija moja“, „Jadransko morje“ in „Danici“ in se poklonijo odposlanci meščanov in društev slavljencu. Vrne se sprevoz po Gospodskih ulicah preko Marijinega trga po Sv. Petra cesti in po Vodnikovih ulicah mimo Cesarja Jožefa trga do mestne hiše, kjer se razide.

— (Deželnemu predsedniku gosp. baronu Winklerju) poklonili so se včeraj g. župan Radovljški, danes pa gg. župana Kranjski in Škofjeloški ter mu v imenu svojih občin čestitali na odlikovanji in se ob njem poslovili od njega. Jutri poklonilo se bode županstvo Logaško, za nedeljo pa je naznanjenih več županov iz Kamniškega okraja, ki se pridejo poklonit deželnemu predsedniku.

— (Nemški vzdihljeji.) Nek odtičen rodobjub Ljubljanski prejel je danes iz Gradca anonimno pismo, katero podamo tu našim čitateljem, v teh resnih časih itak potrebnim malega razvedrila, doslovno. Evo tedaj gniljivo izpoved nemškega „Kranjca“: Die schönen Tage für die gebornen Croaten, die in Laibach das grosse Wort führen, sind gezählt. Es war die höchste Zeit, dass die gegenwärtige Pfaffen- und Croatenwirthschaft in Krain aufhört. Der neue Landeschef wird den betreffenden schon die Köpfe zu Recht setzen und bald werden alle jene grossen Maulhelden freiwillig oder unfreiwillig Maulkörbe mit Anstand tragen. Diejenigen aber, die jetzt unter dem clericalen und nationalen Terrorismus seufzen, werden endlich wieder aufathmen und sich frei bewegen können. Also viel Glück zur Einkehr und Umkehr! Ein Krainer, der seinen Landesleuten mit aufrichtigem

Herzen das Beste — Licht und Freiheit — wünscht. Graz 15. Oktober 1892. — Brr! Kar mrzi nas.

— (Prvi gledališki vlak.) Iz Kamnika se nam piše: Dne 23. t. m. pridrida prvi slovenski gledališki vlak iz Kamnika k krasni narodni igri „Revček Andrejček“ v našo metropolo, „belo Ljubljano“. Naudušenost je pri nas obča in udeležba bode ogromna. Tudi naši sosedje iz Mengša, Trzina, Domžal, Doba, Lukovice in Homca bodo prišli z nami razveseljevat se in občudovat napredek slovenske dramatike. — Ob enem naznanimo, da se bodo listki za vožnjo dobivali tudi pri vlaku na vsaki postaji. Vstopnice za gledališče se bodo pa za Kamničane oddajale od 1. do 3. ure v soboto popoldne v občinski pisarni. Gostje iz drugih krajev dobili bodo lahko ustopnice še v Ljubljani, vender pa naj se, komur je še mogoče, pismeno javi „Dram. društvu“.

— (Deželno gledališče.) Sinoči predstavljala se je pred skoraj razprodano hišo slovenskemu občinstvu melodijozna Zajčeva opereta „Mornarji na krov“. To spevoigro smo že prilikom lanske premijere podrobneje ocenili in omejiti se nam je danes na predstavo. V tem pogledu pa z veseljem konstatujemo, da je druga pevska predstava letošnje sezone popolnoma uspela in da nam je sinočni uspeh tudi porok zato, da se bo mična opereta Zajčeva, ki je stala še pred malo leti na repertoarju Dunajskih in drugih večjih gledališč, tudi pri nas popolnoma udomačila. V prvi vrsti povdarjati nam je, da je bila opereta sinoči uprizorjena mnogo skrbneje, kakor lani, da je vodstvo interpretovalo glasbeni del z dobrim ukusom, in da se je predstava sploh odlikovala mimo lanske z ono živahnostjo in natančnostjo, ki je prvi pogoj poveljnega uspeha. Za ta napredek gre zahvala v prvi vrsti gosp. kapelniku Gerbiču, potem patduji skrbni režiji. Izmej solistov se je posebno odlikoval zopet naš novi bas-baritonist g. Fedyczkowsky, ki je bil izvrsten Piffard v petji in igri. Brez dvoma postal bo g. Fedyczkowsky sčasoma jeden glavnih stebrov slovenskih opernih in operetnih predstav. Njegov simpatični glas ugaja nam najbolj v srednji legi, a sinoči iznenadil nas je tudi z lahkoto visokih tonov, dočim njegova nižina ni tako izdatna. Kot igralec je prav srečno slikal starega vojaka in ključarja ter napravil s svojo umetniško zmernostjo prav ugoden utis. Posebno pohvalno pa nam je omeniti njegove izredne pridnosti, s katero je dosegel, da je zamogel izvršiti svojo ulogo v že precej razločni slovenščini. To je za par tednov njegovega bivanja mej nami gotovo izreden uspeh. Verna družica v petji in igri bila mu je gospica Daneševa, katera je bila sinoči v svojem pravem elementu. Njen čil glas, znak dobre dispozicije, zvenel je sinoči brilantno in mnogo čisteje, nego pri visokih dramatičnih poskusih lanskega leta, ki ne ugajajo njenemu temperamentu. Gospa Gerbičeva bila je dražesten mlad mornar ter se je odlikovala tudi v pevskem obziru. Le v duetu z Emo kvarili so prsni toni v visokih legah čistost glasu in zato usojamo se svetovati tej naši zasluženi pevki, da bi se posluževala večkrat goltnih tonov (Kopftöne), kakor je to storila prav srečno početkom sinočne operete. Občinstvo izkazalo je vsem trem solistom z živahnim aplavzom svoje priznanje. Moški in ženski zbor sta se izvrstno držala ter sta izvedla, izvzemši par ponesrečenih taktov koncem igre, ki pa gredó na rovaš resničnemu nedostatku, svojo nalogo prav precizno. Istotako so popolnoma zadostili manjši solisti. Konečno omenimo še, da je bil kostum g. Sršena preprosto, in gospica Nigrinova v maski nekoliko premлада. — Orkester omeniti nam je pohvalno. Večji prostor, prostejše gibanje in primernejša scenerija, nego pri lanski predstavi na tesnem odru, popolnili so dober utis in lep uspeh te lepe predstave. — Pred opereto igrala se je Štolbina burka Bratranec prav spretno. Odlikoval se je posebno gospod Borštnik (Lipe Lenuh), ostali igralci pa so vseskozi zadostovali. Tudi novinec g. Trnovski pokazal se je že precej sigurnega na deskah in nadejati se je, da pridobimo z njim sčasom prav spretnega igralca.

— (Iz Kravje doline) poroča nam naš specialni pohajkovec: Veliko napora je stalo, predno se je že na pol razpalo znamenje v Kravji dolini, ki je stalo sredi ceste in je promet zelo oviralo, ponoči pa bilo središče vseh predmestnih postopačev in barab, odstranilo, a s tem pa niso znamenitosti te „doline“ še odstranjene. O Bog nekaj! Na drugem koncu ceste, malo pred mitnico,

stoji drugo tako starodavno znamenje v podobi razpalega vodnjaka, ki tudi stoji sredi hodnika tako, da skoraj ni moči mimo iti. Vodnjak je na pol podrt in bi se moral, ker preti nevarnost, da kak otrok notri nepade, že iz policijskih ozirov popraviti, ali pa, kar je bolj naravno, odstraniti. Mi menimo, da bi sedaj, ko imamo vodovod in ko stoji sredi Kravje doline novi vodnjak, bil pač skrajni čas, da se ta „privatni vodnjak“ popolnoma podere, posebno ker jako ovira promet. Pa še na nekaj si dovoljujem opozoriti naš slavní magistrat, oziroma odsek za olepšavo mesta: Takoj za tem „krasnim“ vodnjakom ima mitnica — tudi sredi hodnika — kar celo domačijo: Malo lopo, vrt, mizo, več klopi in vse pa jako primitivno ograjeno. Ali bi se ta „park“, ki ni ravno v olepšavo mesta, ne dal odstraniti sedaj, ko je v tem kraju nova vojašnica in promet jako živahen? — U. A. W. G.

— (Prvi sneg) začel je v Ljubljani padati danes popoldne in je na lahko pobelil ulice in strehe.

— (Umrta) je danes v Gradci gospa Marija Dekleva roj. Lavrenčič, soproga znanega dobrotnika g. Antona Dekleve. N. v m. p.

— (Konfiskacija.) Poslednja številka Puljskega „Il Diritto Croato“ bila je konfiskovana — kakor se nam poroča — zaradi članka „Cambiamento della scena“ (Sprememba položaja), v kateri se je razpravljalo obširno imenovanje barona Heina voditeljem deželne vlade na Kranjskem.

— (Nagla smrt.) Včeraj zjutraj našla je oddajalka prenočišča Marija Pavla v Trstu tujega moža, ki je prenočil v njeni hiši, zjutraj poieg postelje na tleh ležečega. S pomočjo drugih ljudi dvignila ga je v posteljo in pokazalo se je, da je mož mrtve. Pozvani zdravnik ni mogel konstatovati uzroka smrti. Poleg mrtveca našli so kozarec, v katerem je bila brčkone kaka alkoholska pijača. Zaradi varnosti izročili so posteljno perilo in efekte mrtveca zdravstveni sekciji magistrata truplo pa prenesli v mrtvašnico. Dokumentov neso našli nikakoršnih, le 43 lir italijanskih.

— (Legar v Barkovljah.) K včerajšnjemu našemu poročilu o vročinski bolezni, ki se je pokazala v Barkovljah pri Trstu, nam je dostaviti, da je mestni magistrat Tržaški zaukazal, da se zapró vsi vodnjaki, katerih vodo je mestni fizikat spoznal kot zdravju škodljivo.

— (Dalmatinskim vinom padajo cene) prav čutno vsled nesrečne vinske klavzule. Črnemu vinu padla je cena za 30 %, belemu za celih 50 %. Do zdaj prodajalo se je belo po 25 gld., zdaj se najbolje speča komaj po 13 gld. Cena navadnim vinom padla je za 4 do 5 gld. Taka fakta govore žalostno resnico. Vsled trojne zveze zabranjeno je izvažanje dalmatinskih vin v Francijo, italijanska vina pa preplavljajo Avstrijo na veliko škodo domačih vinogradnikov in le na malo korist vi opivcem. Vsaj pri nas točijo krčmarji italijansko vino večinoma po starih cenah, akopram je mnogo ceneje.

— (Inštalacija rektorja dr. Pliveriča) na Zagrebškem vseučilišči vršila se je v sredo zvečer svečano. Po slavnosti zbrala se je akademična mladež in dvorani „Kola“ na komers. Čulo se je več lepih in navdušenih zdravic, iz mej katerih omenimo slušatelja vseučilišča g. Radiča, ki je napil domovini, odvetniški koncipijent in pesnik hrvatski dr. Harambašić nazdravil je hrvatski mladini, časnikar gosp. Kristan Slovincem. Odposlali so se brzojavni pozdravi drž. poslancema in delegatoma Spinčiču in Eimu in uredništvu „Gazette diplomatique“ v Parizu, ki donša večkrat simpatično pisane članke o hrvatskih zadevah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 21. oktobra. Avstrijska ladija „Vitez“ potopila se je pri Ornavusenu na Švedskem.

Atene 21. oktobra. Vlada naročila je včeraj svojim zastopnikom v inozemstvu, naj opozoré države, pri katerih so akreditirani, na grško-rumunske dogodbe radi dedščine Zappe.

London 21. oktobra. Londonskim listom se poroča iz Rima, da so se mej Avstrijo in Italijo začela pogajanja radi razglasitve besedila pogodbe trojne zveze. Italija želi Francijo prepričati, da ima ta zveza mirovni značaj, da si izposluje na ta način trgovinskih koncesij. Avstrijska vlada se razglasitvi odločno upira.

Razne vesti.

* (Nezgodna nadvojvoda Karola Ludovika.) V torek zvečer peljal se je nadvojvoda Karol Ludovik s svojo soprogo nadvojvodinjo Marijo Terezijo na kolodvor v Dunajskem Novem mestu. V temi zgrešil je kočijaž pot in voz se je zvrnil v globok jarek ter se skoro zdrobil. Nadvojvoda zavil je bil v kožu in se vsled padca ni poškodoval, nadvojvodinji šla sta dva kolesa čez noge, kočijaž pa se je na glavi in po životu zelo poškodoval tako, da bode težko okrevati.

* (Prve krone.) Iz Budimpešte se poroča, da je cesar vsprejel v posebni avdiencijski ministri, ki mu je predložil prve zlate novce po 20 kron. Cesar se je o novem denarju izrazil prav pohvalno. Zdaj se je pričelo že kovati nove zlate, katerih bode v kratkem gotovih 50.000 komadov.

* (Slavjanski) pojde s svojim zborom v Ameriko in sicer k razstavi v Čikago. Obvezal se je prirediti 100 koncertov zapored in sicer dobil bode za vsak koncert 10.000 dolarjev, vrh tega pa se mu še plača vožnja v Čikago in nazaj in to njemu ter vsemu zboru. Tudi iz drugih ameriških mest dobajajo Slavjanskemu jako ugodne ponudbe.

* (Mensa academica) na Dunajskem vseučilišču — o kateri smo že poročali — odprla se bode 18. bodočega meseca. Namen te institucije je, dajati vseučiliškim dijakom tečno hrano po nizki ceni. Najel se je poseben lokal, ki bode pristopen samo za dijake. Samo za obed se bode plačevalo po 6 gld. na mesec, za zajutrek in obed po 8 gld. in za zajutrek, obed in večerjo pa po 11 gld. na mesec. Prijavljati se je treba pri dekanatih dotičnih fakultet.

* (Ponarejalec srebrnih goldinarjev) V Szegedinu zaprla je policija nekega Izaka Schafa, ker je izdeloval ponarejene srebrne goldinarje in sicer tako izorno in dovršeno, da jih ni bilo ločiti od pristnih. Celo posrebril je svoje izdelke tako, da so jih pri preskušnji zmatrali za pristno srebrne. Mož je bil šele pred dvema letoma prišel iz zapora, prebivši radi umora dvajsetletno kazen. Izpovedal je, da se je ponarejanja naučil v zaporu.

* (Ljubovna tragedija.) Sedemindesetletna Joes Boschi, znana Beneška krasotica, streljala je dvakrat z revolverjem na svojega ljubimca osemindvajsetletnega dr. Umberta Luzzatto, ker jo je hotel zapustiti. Potem se je ustrelila sama v usta. Luzzatto je smrtno ranjen in bode težko okrevati.

* (Velika nesreča) pripetila se je v Cadixu na Španskem pri svečanostih v spomin odkritja Amerike. Pri slavnostnem sprovodu vnel se je voz, na katerem so bili za Indijance preoblečeni možje. Okolu 30 teh mož je prišlo ob življenje in tudi izmed gledalcev je bilo mnogo težko poškodovanih.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 80 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tuči:

20. oktobra.

Pri **Matiji:** Michna, Pelikan, Reichman, Haas, Kreidl, Pretzner, Bauer, Kelerman, Löwy, Schweizhofer, Blau, Mayer, Signer, Schneider, Schenker z Dunaja. — Vitez pl. Scheibenhof iz Trsta. — Walli, Šeska iz Rudolfovca. — Stern iz Linca. — Fidler, Hanover Felle iz Grada. — Mochwald iz Brna.

Pri **Stani:** Strasser, Millanich, Wipplinger, Heumeyer, Živny, Weltman, Friedman z Dunaja. — Stampofer iz Praga. — Brückner, Klingseisen iz Gerice. — Junker, Zabnica, Murnik iz Kamnika. — Pire iz Kranja. — Walzer iz Celja. — Löwinger iz Velike Kaniže. — Kren iz Grada. — Kotnik iz Vrhnike.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20 okt.	7. jutraj	733.8 mm.	3.8° C	sl. vzh.	dež.	2.30 mm.
	2. popol.	735.2 mm.	7.4° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	737.6 mm.	1.8° C	sl. svz.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 4.3°, za 6.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. oktobra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96.40	—	96.45
Srebrna renta	96.20	—	96.20
zlatna renta	114.75	—	114.55
5% marcna renta	100.25	—	100.25
Akcije narodne banke	981. —	—	982. —
Kreditne akcije	310.25	—	310.40
London	119.65	—	119.65
Srebro	—	—	—
Napol.	9.52	—	9.52
C. kr. cekini	5.69 1/2	—	5.69
Nemške marke	58.75	—	58.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	186	—
Ogerska zlatna renta 4%	—	111	90
Ogerska papirna renta 5%	—	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	—	118	—
Kreditne srečke	100 gld.	190	75
Rudolfove srečke	10	23	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237	50

Komí

izurjen v trgovini s specerijskim blagom, zmožen slovenskega in nemškega jezika ter sposoben za obiskovanje kramarjev, se **vzprejme**. — Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1169—1)

Dijaški koledar

— II. letnik —

izšel je v prikladni, manjši obliki, na kar opozarjamo p. n. gospode dijake.

Cena 60 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in pri vseh knjigotržcih.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karmiova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineški tuš, kompendije, zavitki, krivuljna črtala, trikotni, poštevanka, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškotljke in srebroškotljke, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II. (7)

Mlad trgovski pomočnik

z dežele, kateri je že nekoliko let posloval, dober prodajalec, vešč slovensčini in nemščini, **vzprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom**. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1170—1)

MEJNARODNA PANORAMA

v „Tonhalle“.

Prihodnji petek zvečer bode premenjena serija, taista je lepša in zanimivejša od mesta Benetok.

Odprto je od 10. ure jutraj do 9. ure zvečer.

Ustopenina je znižana brez razločka obiskovalcev na 10 kr. (1167—3)

FRAN ČUDEN

urar

v Ljubljani, v Slonovih ulicah

proda (1126—5)

filijalo v Trbovljah

vredno 2 do 3000 gld., zaradi preoblega posla in opravkov, kateri mu ne dopuščajo, nadzorovati jo. Znesek se lahko tudi v obrokih plačuje. Letno skupilo 4 do 6000 gld.* Natančneje izve se pri imenovanemu v Ljubljani, v Slonovih ulicah.

*) V prejšnjih oznanilih je bilo po pomoti naznájeno samo 4 do 600 gld.

Prespoštovanim šolskim vodstvom!

S tem naznanjamo, da je

Slavček

zbirka šolskih pesmi

uglasbil

Anton Nedved

kupoma prešel v naše založno lastništvo. (1162—3)

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani, Kongresni trg št. 2.

Luskinina voda

in

Esprit-Bérénice

imata svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadajo lasje, ko bi se po vnanje na to uplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje bolezn, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toliščo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom.

Vsak večer, predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskinino vodo in jutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit-Bérénice“, ki krepi lasne korenine.

Jedenkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. Razstopi naj se 50 gr. boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskinine vode stane 60 kr., steklenica Esprit-Bérénice 40 kr.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angeju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—10)

Št. 767.

Oznanilo.

(1164—2)

Naznanja se p. n. občinstvu, da bode **letos in vsako leto nadalje**

živinski in mešani semenj sv. Martina v Komnu

dné 10. novembra, oziroma, ako bi bila isti dan nedelja ali praznik, dné 11. novembra, in ne več dné 12. novembra, kakor navadno. — Domača in tuja živina je na tri leta prosta štantnine.

Županstvo Komen

dné 17. oktobra 1892.

Župan: Kovačič.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upliva-juče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v **jednej velikosti po 60 kr.** zahteval izrečno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovcu S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.